עין משפט נר מצוה

משנה וברוכי בהדי הדדי לא אפשר. מכאן היה אומר הר"ר יוסי טוב שאם עמד מאכילתו והתפלל כשאחר ובא לאכול צריך לברך ברכת המזון וליטול ידיו ולברך המוציא משום דמיכל ולוויי בהדי הדדי לא אפשר ואין נראה דלא דמי כלל משום דהכא הכ ובברך הוי גמר דבר והוי הפסק וכן כסוי מי לאו דאפשר בהדי הדדי אבל בכל הפקר הדדי לא הוי גמר לסעודה דאמר אם שאם שאינו מברך אחר ברכת המזון ונטל ידיו ולברך המוציא משום דמיכל ובהדי הדדי לא אפשר ואין נראה דלא דמי כלל משום דהכא הכ ובברך הוי גמר דבר והוי הפסק וכן כסוי מי לאו דאפשר בהדי הדדי אבל בכל הפקר הדדי לא הוי גמר לסעודה דאמר אם שאינו מברך אחר ברכת המזון ונטל ידיו ולברך המוציא משום דמיכל ובהדי הדדי לא אפשר ומכסי בחדא ידיה: **גמ'** ותנא לבני ישראל. בפרשת כסוי הוא: תורה אור

כמה ששפך. בידו: שלא יכסנו ברגל גרסינן: ליתן לו. מפני שהפסידו שכר ולקמן בעי שכר מצות מעשה או שכר הברכה: ברכת המזון. ל' ברכות הן ואיכא לרבעים זהובים ואי בתר מצוה אזלת "מי" מדא מצוה היא: מי לבלות שמן. אלמא מדא הוא דבראיהו: נקוט לי זימנא. הן לי זמן: כי הוה בעי. רבי מיבדך כשהיה רבי רוצה לסעוד: אמרו ליה. בני ביתיה: "הוא" לרוקי שקבעת לו זמן קלי אבגא": אמר. רבי על מעמד מקרא הזה: ויסגו בברכתי רוב. בסעודתי ותפני מרה: לבסוף לישתכח דלמא מיהו הוא אלא לרוקי אחר הבא לבשרו על הראשון שעלה לגג ומת: לרבעים זהובים. שכר לרבע ברכת שעבה אחריהם" אמן: לאותה משפחה. של מבשר: דאמר מר. בחלו מלאות (ב"מ דף לא.) "הבא" אפילו מלה פעמים משמע ותשיבם מפקין לדרשא אחריתא הכא נמי "וכסה" טובא משמע: כתיב מישוטא. לי הוה כתיב "וכסה" הוה משמע שיהא נכסה כל שעה ואפי' מלה זימנין אבל וכסהו מישוטא הוא כסוי זה ותו לא: פטור מלכסות. דהא מכוסה ועומד הוא: הא לידמי ליה. מכסוי דהא כיסהו ונתגלה פטור מלכסות: אין דיחוי. אין אומרין דחוי אלא מלה וכי אומרין דיחוי, בפסול קרבן הוא דאמרין: חייב לכסות. אף על גב דלא חזר ונתגלה: **מתני'** נתערב ביין. שהוא אדום ואין מראה הדם ניכר בו: רואין אותו. יין כאילו הוא מים ואם היה מראית הדם ניכר במים ואם היה מראית הדם ניכר בשיעור הזה חייב לכסות: נתערב בדם הבהמה. אלא בר כסוי הוא ורוצו דם בהמה:

הכי השתא התם משתא וברוכי בהדי הדדי לא אפשר, הכא אפשר דשרחיב בחדא ומכסי בחדא: **מתני'** *שרחב ולא כסה וראהו אחר חייב לכסות. כסהו ונתגלה פטור מלכסות. כסהו הרוח חייב לכסות: **גמ'** ת"ר

[ע"ז מז. [סוכה נג.]

[ויקרא יג:יב ... ושפך את דמו וכסהו ביעפר]

[מנחות פ"ו] שבת כב.

[כ"ק לא:]

[מגילה כ"ה]

[מנחות לו.]

[מגילה כ"ה]

[מנחות כב. זבחים עז:]

[מנחות לו.]

[מגילה כ"ה]

[מנחות לו.]

[מגילה כ"ה]

[מנחות לו.]

[מגילה כ"ה